

n. fin. l. 1 par. 1. tit. 4 part. 1. — tollit peccata venialia, et auget gratiam ibidem. — à solis sacerdotibus administratur, n. 4 l. 8 tit. 4 part. 1. — potest sumi in die Dominica Resurrectionis, et in die Jovis Sancti, et usque ad Dominicam de Quasimodo, n. 4 l. 34 tit. 4 part. 1.

EVELLENS terminos qualiter puniatur, et quando; et plura de hoc vide per n. 5, 6 et 7 l. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

EVICTIO, et an Rex teneatur de evictione, si aliqua res vendatur pro debitis fiscalibus, et quando, n. 10 l. 23 tit. 18 part. 5. — Et an mulier teneatur ad evictionem rei dotalis marito petente, n. 2 l. 22 tit. 14 p. 4. — Evictio, et an venditor teneatur de evictione, quando nihil fuit promissum, n. 2 per text. ibi, l. 52 tit. 5 p. 5. — Et an et quando venditor teneatur de evictione, n. 4 cum aliis ibi per illum text. in dict. l. 52. — Et an et quando tenebitur venditor de evictione, etiamsi emptor sibi nihil denuntiet de lite mota super re empta, quando aliàs venditor sciebat litem esse motam super tali re vendita, etiam sine emptoris denunciatione, dict. n. 4. — Et venditor semper tenebitur emptorem defendere, aliàs tenebitur de evictione. n. 5 dict. l. 52 per illum text. ibi. — Et etiam tenebitur ad interesse, et ad sumptus litis, ibidem n. 6 et 7. — Et an emptor agere possit de evictione contra venditorem, quando ipse emptor causam non defendit, venditori nolente eam defendere, n. 4 l. 53 tit. 5 part. 5. — Et quid si cum emptor causam defendit, malum advocatum elegit, an agat de evictione contra venditorem, dict. n. 4. — Et venditor hæreditatis vel redditum teneatur eviciones, quando tota hæreditas, vel major pars reddituum evincitur ad emptorem, n. 2 et 4 l. 54 ibidem. — Et an venditor domus, navis, vel gregis, teneatur de evictione partis, gloss. per illum text. l. 33 tit. 5 part. 5. — Et quando venditor non teneatur de evictione, licet emptor inquietetur, n. 5 cum aliis ibi per text. ibi, l. 56 tit. 5 part. 5. — Et quid si emptor sit contumax, an si condemnetur, agat de evictione contra venditorem, et quando sic, quando verò non, ibi n. 6. — Et quid si emptor non excipit circa sumptus et melioramenta facta in re empta, an venditor in illis teneatur de evictione, ibi n. 7. — Et an venditor teneatur de evictione, quando rem alicui in ludo vendidit, n. 9 l. 36 per text. ibi, tit. 5 part. 5. — Et quid si emptor sit alius tertius, qui non ludebat, an venditor tunc teneatur de evictione, ibi n. 11. — Et an venditor teneatur de evictione, quando extrajudicialiter, et per vim, res aufertur ab emptore, vel per Regem, n. 2 l. 57 tit. 5 part. 5, et ibi n. 5. — Et an et quando creditor vendens pignus teneatur de evictione, n. 4 cum aliis ibi, et n. 5 l. 50 tit. 15 part. 5. — Et simpliciter vendens nunquam intelligitur se obligare ad evictionem, imo tacite videtur agi, ne de evictione teneatur, ibi n. 6. — Evictio, et an hæredes vendens res hæreditarias pro solvendis debitis, vel legatis testatoris teneatur de evictione, si fecerit inventarium, n. 6 l. 7 tit. 6 part. 6. — Et an legatarius evicta re agere possit de evictione, n. 7 l. 9 tit. 1 part. 6. — Et an hæredes, qui in præsentia iudicis inter se hæreditatem dividunt, debeant ad invicem cavere de evictione, n. 4 et l. 9 tit. 23 part. 6.

EXACTORES TRIBUTORUM possunt à notario petere ut sibi detur liber tributorum, n. 5 l. 23 tit. 18 part. 5. — Exactor tributorum tenetur ostendere mandatum sibi factum per litteras publicas, aliàs sibi non creditur, ibi n. 6. — Exactores tributorum non possunt cogere non solventes, sed debent adire præsidem, nec præses illud illis committere poterit, ibi n. 7. — an possint propria auctoritate vendere pignora, et quando, ibid. n. 9. — bene possunt emere et contrahere in loco illo, ubi administrationem habent, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 5. — an possint propria auctoritate cogere resistentes, et vendere possessiones ipsorum etiam sine iudice; et quid hodie, et si commissio sit generaliter exactoribus concessa, tamen debent ipsi servare legem municipalem, vel consuetudinem loci, n. 2 l. 52 tit. 5 part. 5. — qui res aliorum vendunt, an ad subhastationem teneantur, ibidem n. 5. — Et an sit aliqua differentia, si res quæ venditur, est mobilis, vel immobilis, ut subhastatio requiratur, ibidem. — Exactores tributorum an peccent, si vectigalia imposita sine alia investigatione causæ exigunt, n. 6 l. 9 tit. 7 part. 5. — falsarii poena manus puniuntur, num. 5 l. 6 tit. 7 part. 7.

EXAMEN obstetricium ad Protomedicos Regis pertinet, n. 8 l. 17 tit. 6 part. 6.

EXCESSUS Monachorum, seu aliorum, vide remissivè per n. 8 in fin. l. 23 tit. 4 part. 1. — alicujus in aliquem castigando, est propter id excommunicatus, n. fin. per text. ibi, l. 56 tit. 5 part. 1. — ministrorum in castigando de jussu Prælati, Prælato non nocet, n. 6 l. 48 tit. 6 part. 1.

EXCEPTA, quæ dicantur in privilegio donationis, licet ibi nihil dicatur, n. 16 l. 5 tit. 15 part. 2.

EXCEPTIO rei judicatae, an obstet, si post absolutoriam causa de novo supervenerit, n. 6 l. 23 tit. 2 part. 5. — dominii, an obstet petenti rei possessionem, sive interdicto adipiscendæ, retinendæ, vel recuperandæ possessionis, n. 6 l. 27 tit. 2 part. 5. — Exceptiones peremptoriae, et cujuscumque sint qualitatis, intra quantum tempus proponi debeant, n. 1 in princ. l. 8 tit. 5 p. 5 et n. 1, 2, 4 et 5 l. 9 ibid. — opponi est de substantia iudicii, quia alià non sufficit probare factum, nisi sit probata exceptio, dict. n. 1. — Et an reo sufficiat narrare factum, ex quo resultet effectus, ibidem. — Et an idem sit in causis criminalibus, ibidem. — Exceptio exprimens in totum accusationem, quando proponi debeat, ibidem. — Exceptiones anomalæ intra quantum tempus proponi debeant, ibidem. — Et an sufficiat quòd reus suas exceptiones in termino proponat, si ad hoc non faciat citare adversarium, ibi. — Exceptio excommunicationis in quacumque parte iudicii proponi potest, n. 1 in fin. l. 8 t. 5 p. 5. — Exceptiones dilatoriæ quando debeant proponi ante vel post litis contestationem, n. 4 l. 9 ibi, et n. 5 l. 5 t. 10 p. 5. — Et si post litis contestationem proponantur, an debeant induciæ duplicari, ibidem in eod. n. 4 dict. l. 9. — Exceptio et qualis faciat supersederi in causa, n. 4 l. 10, et num. 4 l. 11 tit. 5 part. 5, et n. 4 l. 5 tit. 10 part. 5, et n. 4 l. 14 t. 1 part. 1. — Exceptiones dilatoriæ ante litis contestationem non propositæ, possunt postea in vim peremptoriam, n. 1 in fin. l. 9

tit. 5 part. 5. — Exceptio contra procuratorem, scilicet, quòd non habet mandatum, etc. quando debeat proponi; et quid si sit de personis, quæ in iudicio esse non possunt, ibi n. 2. — Exceptiones post terminum opponi non possunt, nisi cum juramento quòd de novo ad suam notitiam pervenerunt, n. 5 l. 9 tit. 5 part. 5. — Et quid si post sic juratum postea appareat, quòd prius sciebat, vide ibidem. — Exceptio opposita contra personam, an impediatur litis ingressum, n. 4 l. 10 tit. 5 part. 5. — Et an idem sit in omni exceptione impediendo litis ingressum, ut debeant proponi in terminis aliarum, vel non, ibidem. — Ita quòd illa non obstante, licet proposita sit, debeat lis contestari, et in causa ultra procedi, ibidem, et n. 4 l. 5 tit. 10 part. 5. — Exceptiones peremptoriae non impediunt iudicium principale, sed in eo proceditur, et postea pronuntiatur super tota causa, n. 4 l. 11 ibi. — Exceptio opposita contra iudicem de ejus incompetencia debet primitus terminari, dict. n. 4 dict. l. 11. — Exceptiones, quæ reddunt processum nullum, nisi prius de illis cognoscatur, cum causa principali tractandæ non sunt, ibidem. — Exceptio concernens processum, dicitur talis naturæ, quòd si super ea non pronuntietur, negotium principale non potest expediri, licet contra si exceptio sit contra testes, vel instrumenta, ibid. — spoliationis habet effectum suspendendi, e quando non, et intra quantum tempus talis exceptio probari debeat, n. 5 l. 5 tit. 10 part. 5. — Exceptiones contrarias potest quis in iudicio proponere, n. 4 l. 6 tit. 14 part. 5. — Exceptio litis finitæ de jure Partitarum, an impediatur iudicium, n. 2 l. 7 tit. 16 part. 5. — pretii non numerati intra quantum tempus proponi possit, et an valeat talis renuntiatio, et an in eadem charta poni possit, n. 4 l. 65 tit. 18 part. 5. — Exceptiones renuntiando aliquis, quas renuntiassè videatur, n. 5 l. 70 t. 18 part. 5. — Exceptio tutus an petere possit, ut liberetur per pactum, n. 1 l. 81 tit. 18 p. 5. — Exceptio, quæ opponitur contra instrumentum, scilicet quòd non est publicum, seu à tabellione non factum, qualiter poni debeat, n. 4 l. 115 ibi. — Et quid si instrumentum sit de longinquo, neque in hoc agatur de præiudicio opponentis, ibidem n. 5. — Et quid si tabellio contra quem opponitur exceptio, scilicet, quòd non est tabellio, sit notus omnibus pro tali, ibidem n. 2. — Exceptio quando poni posset per iudicem de suo officio, contra partem, sive instrumenta, vel aliter, num. 2 l. 24 tit. 25 part. 5. — quæstus repellit accusatorem, et qualiter hoc probetur, n. 5 per text. ibi, l. 4 tit. 9 part. 4. — lenocinii an infringat accusationem mariti, uxorem de adulterio accusantis, n. 4 l. 6 tit. 9 part. 4. — non numeratæ pecuniæ, an habeat locum tantum in confessione motui illarum rerum, quæ consistunt in pondere, numero, vel mensura, an etiam in aliis omnibus contractibus, si promissum non detur, n. 4 l. 9 tit. 1 p. 5. — non numeratæ pecuniæ, possit à reo opponi, et de hoc possit querelari, licet actor ei nihil petat, et an ista exceptio debeat in iudicio proponi, vel sufficiat ipsi creditori etiam sine scriptis, n. 5 dict. l. 9 tit. 1 part. 5, et ibi n. 4. — non numeratæ pecuniæ post biennium debitori non competit, licet probare velit non fuisse sibi nu-

meratam, et quid de jure Canonico, ibidem n. 6. — Et an illi compelat intra biennium quando in instrumento de recepto quòd fecit, renuntiavit hui exceptioni, ibidem in n. 8. — Et quid si renuntiatio hui exceptioni non numeratæ pecuniæ fiat in eadem carta, vel post biennium, n. 9 l. 9 tit. 1 part. 5. — Exceptio doli an obstet contra revocantem precarium alicui datum intempestivè, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 5. — Exceptiones omnes, quæ detrahunt proprietati majoriæ detrahunt et possessioni, num. 2 l. 7 tit. 4 part. 5. — in causa majoriæ quæ requirunt altiorem indaginem, an debeant reservari iudicio proprietatis, ibidem. — Exceptio per emptorem an possit opponi de re non tradita, quando per statutum illam poni prohibeatur, quando instrumentum erat confessionatum, n. 4 l. 52 tit. 5 part. 5. — competens reo naturaliter tantum obligato, an prosit fidejussori suo; et quid si tunc fidejussor dicat se ignoranter accessisse huic obligationi naturali tantum, n. 7 l. 5 tit. 12 part. 5. — Exceptiones qualescumque sint, possunt hodie contra instrumentum poni etiam habentem executionem paratam, dum tamen opponatur intra terminum à lege statutum, num. 4 l. 10 tit. 12 part. 5. — Exceptio cedendarum actionum competit contra creditorem nolentem actiones cedere fidejussori solventi pro debitore, n. 5 l. 11 tit. 12 part. 5. — cedendarum an opponatur etiam si fidejussor sit obligatus per instrumentum guarantee, ibidem. — Exceptiones, quæ opponi possint per fidejussorem in favorem rei principalis, quando illas sciverit, n. 1, 2, et 3 l. 15 tit. 12 part. 5 cum aliis, n. ibid. — Exceptio competens reo de qua uti noluit, an illa competat fidejussori, et ea uti possit, n. 5 dict. l. 15. — Et an fidejussor gaudeat tali exceptione, quando obtulit se ad fidejussionem non rogatus, ibidem. — Exceptio opponi potest per fidejussorem etiam reo invito, ibidem. — Et tenetur reus dare fidejussori probationes ad exceptiones, quas opponere vult, ibidem. — Et an fidejussor possit à reo petere, ut det sibi expensas ad litem, seu pecuniam pro expensis, n. 5 dict. l. 15 tit. 12 p. 5. ibidem. — Et quid si exceptio, quæ à principio competeat tam debitori, quam fidejussori, postea cesset in debitore, ibidem. — Exceptio competens tantum personæ debitoris, an de ea fidejussor opponere possit, ibidem in n. 9. — quæ poterat competere contra delegantem in causa novationis, an competat contra eum, cui est delegatus, per n. 4 l. 19 tit. 14 part. 5. — compensationis si à debitore opponatur, quando locum habeat, num. 2 l. 20 tit. 14 part. 5. — Et sub qua forma opponi possit hæc exceptio compensationis, ibidem n. 5. — Exceptio compensationis an possit opponi coram iudice arbitro vel coram delegato, ibidem n. 4. — Et an possit opponi compensatio compensationis alterius debiti, ibidem n. 5. — Exceptio quæ dicatur cito liquidabilis, n. 6 dic. l. 20. — compensationis intra quantum tempus debeat probari, ut et admittatur, dict. n. 6. — opposita per debitorem debet hodie intra decem dies probari, ibidem. — compensationis an possit opponi in causa appellationis, dict. n. 6 ad fin. — an impugnet sententiam, ibidem. — in pluribus casibus locum non habet, gloss. l. 21 ibi per illum text. — an et quando inter socios, qui in so-

cietate damnum dederunt, locum habeat, n. 1 l. 22 ibidem.—an habeat locum in persona procuratoris, qui damnificavit dominium, si in alio illum melioraverit, ibidem in fin.—Exceptio competit debitori contra creditores suos postquam cessit bonis, obligatio tamen naturalis, vel civilis, per talem cessionem non fuit extincta, n. 2 l. 3 tit. 13 part. 5.—beneficii inventarii, si non apponatur ante sententiam, an postea in ipsius executione opponi possit, n. 6 ad fin. l. 7 tit. 6 part. 6.—defectus proprietatis non admittitur, nisi in continenti offeratur probatio, n. 12 et 13 l. 2 tit. 4 part. 6.—quando dicatur requirere altiore indagine, dict. n. 13 in principio.—dilatatoria quando opponi possit post nomen rei receptum inter reos, quando quis accusatorem suum reaccusare vult, num. 4 l. 4 tit. 1 part. 7.—Exceptiones dilatoriae, quas aliquis, qui de crimine convenitur coram non suo iudice, habet, si per eum non opponantur, an videatur ipse illius jurisdictionem prorogare, num. 3 l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—dilatariæ debent ante litem contestationem opponi, n. 1 l. 16 tit. 5 part. 7, et n. 1 l. 6 part. 7.—Exceptio si opponatur, contra testem, propter quod ejus dictum fuit invalidatum, an ultra id veniat à iudice puniendus, n. 4 et 2 l. 29 per text. ibi, t. 1 p. 7.—si sit apposita contra aliquem, si probetur, an ex ea ille contra quem fuit opposita, veniat puniendus, ibi n. 5.—Et quid in uxore excipiente de lenocinio mariti contra ipsum accusantem ipsam de adulterio, ibidem in n. 4 et 5.—Exceptiones si in simul per rerum propositæ sint, an postea petere possit, quòd pronuntietur super exceptione, quæ impedit litem ingressum, n. 1 l. 6 t. 5. part. 7.—Exceptio quòd injuria non fuit atrox, potest opponi ante litem contestatam, n. 1 in fin. l. 20 tit. 9 part. 7.—proprietatis an obstet agenti interdieto recuperandæ possessionis, n. 2 et 5 l. 18 t. 10 part. 7.—Et quid si talis exceptio domini non opponatur ab spoliante, sed ab alio tertio, ibidem in dict. n. 5.—Exceptiones quales proponi possunt per adulterum, vel adulteram contra accusantes illos, et quando, et qualiter, gloss. ll. 7, 8, 9 et 10 cum aliis ibidem, tit. 17 part. 7.—Exceptio lenocinii si proponatur per mulierem accusatam de adulterio postquam litem contestata, an admittatur, et illam contra maritum juvet, n. 4 l. 7 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—elapsi quinquennii, an perpetuo competat hæredibus apostatæ, qui in vita, neque per quinquennium à die mortis suæ, accusatus fuit, n. 3 l. 7 per text. ibi, t. 23 part. 7.—Exceptiones an eodem modo regulentur sicuti actiones, in modo, tempore, et termino proponendi, et an jus excipiendi aliquo tempore præscribi possit, vel non; et alia in hoc vide per dict. n. 5.—Et an terminus præfixus actionis censeatur præfixus exceptioni, n. 5 dict. l. 7.

EXCIPIENS contra aliquem de crimine, si exceptionem probet, an illi contra quem excipit, veniat puniendus, n. 5 et 4 l. 29 tit. 1 part. 7.

EXCOMMUNICARE potest Archiepiscopus, si absit consuetudo, n. fin. l. 8 tit. 6 part. 1.—possunt Prælati, et quales, n. 2 l. 7 tit. 9 part. 1.—cum solemnitate non licet, nisi solis episcopis, ibidem n. 4.—non potest simplex clericus, ne istud unquam potest præscribere, n. 5

in fin. dict. l. 7.—Excommunicari non possunt nisi subditi, n. 2 l. 8 ibidem.—non potest quis sine causæ cognitione, et præcedente contumacia, etiam de ipsius voluntate, n. 1 l. 12 tit. 9 part. 1.—debet per vim aliquem de ecclesia extrahens, n. fin. per text. ibi, l. 4 tit. 11 part. 1.

EXCOMMUNICATIO est poena naturalis clericorum habentium concubinas, n. 5 in medio, l. 58 tit. 6 part. 1.—quando dicatur medicinalis, quando vero capitalis, et quando dicatur maxima poena, n. 4 in proemio t. 9 p. 1.—est mucro episcopalis, n. 1 l. 7 tit. 9 p. 1.—lata per eum qui præscribit illud jus excommunicandi, ante præscriptionem, an valeat, n. 5 dict. l. 7.—lata à iudice existente extra suum territorium, an et quando valeat, n. 1 l. 9 t. 9 part. 1.—lata à iudice existente extra suum territorium, in notoriis benè tenet, licet illam ponens malè faciat, ibidem.—lata in subditum existentem extra suum territorium benè valet, ibidem in fin.—Excommunicatio à homine quasi semper fit ob ejus contumaciam, et an præsumpta contumacia sufficiat, num. 2 l. 10 ibidem.—Excommunicatio fieri non debet, nisi præcedente monitione, num. 1 l. 12 ibi illud ampliatis.—major est tinter censuras ecclesiasticas, n. 1 l. 14 t. 9 part. 1.—non debet fieri statim, nisi præcedente suspensione, quod est contra iudices hodiernos, ibidem.—quo jure competat episcopis, an ratione officii episcopalis, vel dignitatis, n. 2 l. 17 ibidem.—sive justa, sive injusta, debet timeri, et injustè excommunicatus, quoad Deum meretur, n. 2 l. 20 tit. 9 part. 1.—notoriè injusta, an reddat eam nullam, n. 2 in fin. l. 20 tit. 9, et n. 5 in fin. l. 51 tit. 6 part. 1.—lata contra formam Canonis tenet, et quid si contra formam hominis, ibidem n. 4.—injusta ligat; et terdecim rationes de hoc vide per n. 1 l. 21 tit. 9 part. 1.—injusta ligat ex contemptu, n. 4 ibid.—Et tenetur petere absolutionem, quantumcumque sit injusta, ibidem.—Excommunicatio non suspenditur per appellationem sequentem, n. 5. ibidem.—Et quando sic, ibidem.—Excommunicatio si sit notoriè injusta, superior eo ipso potest eam tollere sine alio requisito, n. 3 l. 54 ibi.—lata post appellationem non tenet, n. 1 l. 50 tit. 9 part. 1.—Excommunicationem contemnentes possunt per iudicem ecclesiasticum puniri privando eos jure sibi quæsito in ecclesiis n. 4 l. 52 ibi.—Excommunicatio extendit se ad participantem cum excommunicato, et quando gloss. l. 55 t. 9 p. 1.—Et quid hodie ante denuntiationem, ibi n. 6.—Excommunicationis minoris effectus quis sit, dict. n. 6.—Excommunicatio minor qualiter relaxetur, et quis ab ea absolvet excommunicatum, ibidem.—minor an transeat in tertiam personam, n. fin. dict. l. 55.—probata per famam, an dicatur publica, ut excommunicatum repellat ab actibus prohibitis tali, n. 1 l. 55 t. 9 p. 1.—probata per denuntiationem dicitur publica, et repellit excommunicatum à quibuscumque actibus, dict. n. 1.—proferri non potest, neque in genere, contra illum qui peccatum fecit soli denunciati notum, n. 16 in prologo 4 part.—gravior est quavis alia captura, n. 16 l. 4 tit. 7 part. 6.

EXCOMMUNICATUS non est ille qui justam causam con-

tradicendi habet excommunicationi, num. 1 in principio, l. 35 t. 4 p. 1.—Excommunicatus à quocumque, absolvi à Papa potest, n. 23 l. 5 t. 5 p. 1.—Excommunicatum à Papa, alius præter eum non potest absolvere nisi de sui mandato, ibid. n. 25 et 26.—Excommunicatus, an et quando possit resistere excommunicationi, n. fin. in fin. l. 51 t. 6 p. 1.—an sit intrans monasteria monialium, et quando, et quis absolvet eum, n. 2 l. 56 t. 6 p. 1.—non est ille, qui juris auctoritate aliquid facit, n. 7 in fin. l. 51 ibidem.—persistens per annum efficitur de foro laicali, et iudex laicus eum castigabit, gloss. l. 59 ibi per illum text.—est ipso jure, qui facit unum de sexdecim; de quibus per gloss. per text. ibi, l. 29 t. 9 part. 1.—est clericum percutiens, et quid si percutiat conversos, vel oblatos, vel nondum professos, n. 2 dict. l. 2.—an sit ille, qui cum potuit obviare ne clericus offendantur, illud non fecit, sive ex officio teneatur ad illud, sive non, n. 8 dict. l. 2.—an sit clericum excommunicatum percutiens, et quid si non percutit, sed illud postea ratum habuit, vel sciendat vestimenta sua, vel capiat frenum equi, n. 2 l. 5 ibidem.—an sit clericum percutiens ob defensionem propriæ personæ, rerumque suarum, ibidem.—non est semper ille, qui clericum percutit, gloss. per text. ibi, dict. l. 5.—eo quòd clericum percutit, Romam ire tenetur, fallit in terdecim casibus, de quibus per gloss. l. 4 ibi per illum text. ibi.—etiam minori excommunicatione, Horas in communi dicere non debet, n. 3 l. 6 t. 1.—majori excommunicatione, neque eligi nec eligere potest, et quid si sit excommunicatus in minori excommunicatione, n. 5 dict. l. 6 tit. 9 p. 1.—minori excommunicatione potest esse procurator et quid si majore, et quid in suspensio, ibidem n. 7 et 8.—Et an patrocinari possit, et pro aliquo advocare, ibid. n. 9.—Excommunicatus est ipso facto non servans interdium à Prælato positum, quod etiam in exemptis locum habet, n. 5 l. 9 tit. 6 part. 1.—privatim Horas dicere debet, publicè verò non, n. 1 l. 18 tit. 6 part. 1.—Excommunicatum ab Episcopo, Archiepiscopus non absolvet, et quando sic, n. 6 per text. ibi, l. 24 tit. 9 p. 1.—Excommunicati qua forma debeant absolvi, et an juramentum quod faciunt, sit de substantia absolutionis, n. 1 l. 26 t. 9 part. 1.—Excommunicatus an prius debeat satisfacere de expensis suo adversario, dict. n. 1 in fin.—absolutus recepta sufficienti cautione, si non impleat, an eo ipso videatur iterum reincidere in excommunicationem, ibi n. 2.—potest petere absolutionem per procuratorem, n. 4 dict. l. 26.—Et per nuntium, ibi.—Excommunicatus an absolvatur absente eo ad cuius querelam fuit excommunicatus, ibidem.—potest probare fuisse absolutum, sive per litteras, sive per testes, dict. n. 4 in fin.—monitione non præcedente statim est absolvendus, sine aliqua cautione de parendo mandatis ecclesiæ, n. 1 l. 12 tit. 9 part. 1.—potest absolvi ad excommunicationem etiam per iudicem, etiamsi ille non sit Sacerdos, n. 4 in fin. l. 26 tit. 9 part. 1.—Excommunicatum ab Episcopo alius non absolvet, nisi ejus superior; quod ampliatur per n. 1 l. 29 ibi.—Excommunicati tolerati, si sint occulti, an admittantur ad electionem, n. 6 l. 55 tit. 9 part. 1.—Excommunicatus plu-

ribus excommunicationibus, an debeat ab una quaque illarum absolvi, et quid operetur secunda, vel tertia excommunicatio, n. 2 dict. l. 29 ibi.—pluribus de causis, si absolvitur per Papam, et poenitentiarius illum remittit absolutum nulla expressa causa excommunicationis à qua illum absolvit, an pro absoluto habeatur, n. 4 dict. l. 29 ibid.—ab hæretico iudice, vel excommunicato, sive occultè, sive manifestè, excommunicatio non est, n. 6 l. 50 tit. 9 part. 1.—fructus sui beneficii non percipiet, et debet sibi abstrahi beneficium; quid si adsit necessitas, num. 7 l. 51, ibidem.—impeditus petere absolutionem, debet sibi succurri de fructibus beneficii, ibidem.—propter aliud crimen, quam propter hæresim, si persistat per annum, post annum an habeatur pro convicto, num. 2 l. 52 ibi.—an possit communicare cum alio excommunicato, n. 6 l. 55 tit. 9 part. 1 in fin. verb.—non est cum excommunicato communicans ob sui utilitatem, vel pro salute animæ suæ, requirendo consilium, si ad alium ire non potest, n. 5 l. 54 ibi.—reddere debet debitum requisitus, neque ob id peccat, n. 6 dict. l. 54.—an possit debitum petere, et recipere, n. 9 ibi.—non est ille, qui ignoranter se cum excommunicato intromittit loquendo, etc. n. 15 ibidem.—Excommunicato, an et quando debeat dari eleemosyna, n. 18 l. 54 tit. 9 part. 1.—Excommunicatus an possit intrare in ecclesiam, et ad quid possit, et ad quid non, n. 2 l. 55 ibid.—ejici potest per clericos ecclesiæ per vim, et quando non, n. 6 ibi.—minore excommunicatione, an possit Missam audire, n. 1 l. 5 tit. 9 part. 1.—sepultus in ecclesia, eam polluit, et debet reconciliari, n. 7 l. 20 tit. 10 part. 2.—ad ecclesiam confugiens, an inde extrahendus sit, n. 1 in princip. l. 4 tit. 11 part. 1.—Excommunicatorum oblationes non sunt à clericis recipiendæ, n. 13 l. 10 t. 19 part. 1.—Excommunicatus rescriptum impetrare non poterit, etiamsi actor sit, et illud faciat de consensu rei, n. 1 l. 58 tit. 18 part. 1.—Et quid si ignoret se esse excommunicatum, ibidem.—Excommunicatus, et an facta per excommunicatum redintegrentur eo absoluto, n. 2 l. 22 tit. 11 part. 5.

EXCUSARE quando se possit tutor, vel curator, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 17 part. 6.—se an possit quis à tutela, vel à muneribus patrimonialibus, vel realibus, vel collectis, si plures filios habeat, num. 2 dict. l. 2.—intra quantum tempus se possit tutor, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 17 part. 6.

EXCUSARI qui dicantur, ut ad bellum ire non teneantur, num. 15 et 14 per text. ibi, l. 5 tit. 19 part. 2.—Excusatorem ad iudicem mittere quis teneatur, si ab illo vocatus venire non possit, n. 1 l. 11 tit. 7 part. 5.—Excusati qui dicantur à denuntiatione criminis faciendæ, n. 1 l. 6 tit. 17 part. 5.

EXCUSATIO; excusari non possunt subditi ad Principis mandatum, licet dicant alios esse magis idoneos, n. 5 l. 16 t. 13 p. 2.—Excusari an possit subditos, ne obediatur Regi propter curam rei familiaris, ibidem.—Excusatio legitima qualis esse possit in sponso nolente matrimonium contrahere, ut ad hoc non compellatur, n. 2 l. 7 t. 1 p. 4.—legitima mulieris non potentis filio suo